

Sygn. akt I C 1732/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Lidia Grzelak

Protokolant st. sekr. sąd. Jolanta Dziki

po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2019 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa R.Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K.

przeciwko A. O.

o zapłatę 881,37 zł

I zasądza od pozwanego A. O. na rzecz powoda R.Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. kwotę 881,37 zł (osiemset osiemdziesiąt jeden złotych trzydzieści siedem groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 3 sierpnia 2018 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego A. O. na rzecz powoda R. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. kwotę 317,00 zł (trzysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 287,00 zł (dwieście osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Syn. akt I C 1732/18

UZASADNIENIE

W dniu 3 sierpnia 2018 r. do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego wpłynął pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym powód R. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. domagał się zasądzenia od pozwanego A. O. kwoty 881,237 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa tj. 3 sierpnia 2018 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Na kwotę dochodzoną pozew składa się należność główna w kwocie 792,05 zł oraz skapitalizowane odsetki ustawowe za opóźnienie obliczona za okres od dnia wymagalności należności do dnia wytoczenia powództwa.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie nakazem zapłaty z dnia 7 września 2018 r. w sprawie VI Nc – e (...) uwzględnił powództwo w całości.

Pozwany A. O. wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, podnosząc, że roszczenie nie zostało udowodnione co do zasady, jak i wysokości. Wskazał ponadto, że postanowieniem z dnia 24 października 2017 r. Sąd Rejonowy w Płocku V Wydział Gospodarczy umorzył wszystkie zobowiązania pozwanego A. O. powstałe przed ogłoszeniem upadłości, a zatem przed 16 listopada 2016 r. Wniósł ponadto o zasądzenie na jego rzecz od powoda zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Postanowieniem z dnia 20 września 2018 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził skutecznie wniesienie sprzeciwu przez pozwanego i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie do rozpoznania.

Powód R. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. przed Sadem Rejonowym w Ciechanowie podtrzymał swoje roszczenie, z którym wystąpił w toku elektronicznego postępowania upominawczego.

Pozwany A. O. również podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. O. zawarł w dniu 14 kwietnia 2012 r. z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. umowę promocyjną o świadczenie usług telekomunikacyjnych w promocji MixPlus. Umowa została zawarta na czas nieoznaczony. Abonent otrzymał ulgę w wysokości 1178,00 zł. Umowa została przekształcona aneksem z dnia 14 stycznia 2013 r. w umowę na czas określony do 24 stycznia 2017 r. Miesięczną kwotę jednorazowego zasilenia ustalono na 50,00 zł z obowiązkową liczbą zasileń – 30. Abonent otrzymał ulgę w wysokości 1310,00 zł, stanowiącą karę umowną w przypadku niedotrzymania warunków promocji. Następnie w dniu 11 stycznia 2016 r. A. O. zawarł z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kolejną umowę na czas oznaczony do dnia 5 maja 2017 r. na warunkach promocyjnych, w której zastrzeżono karę umowną w wysokości 950,00 zł na wypadek niedotrzymania warunków promocji. Umowa została zmieniona aneksem z dnia 6 września 2016 r. Czas trwania umowy przedłużono do dnia 18 kwietnia 2020 r. wysokość kary umownej wynosi 850,00 zł. Miesięczną kwotę jednorazowego zasilenia ustalono na 50,00 zł z obowiązkową liczbą zasileń – 36. Załącznik do umowy stanowiły regulamin świadczenia usług oraz regulamin promocji (umowy wraz z aneksami k. 26 - 37).

A. O. nie wywiązywał się z warunków umowy w postaci obowiązkowego zasilenia konta kwotą minimalną w wysokości 50,00 zł (bezsporne).

W związku z naruszeniem warunków umowy przez (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. rozwiązał umowę i wystawił notę obciążeniową nr (...) z dnia 6 grudnia 2016 r. na kwotę 792,05 zł płatną do dnia 21 grudnia 2016 r. tj. w wysokości uzgodnionej kary umownej pomniejszonej proporcjonalnie za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania (nota obciążeniowa k. 24 v).

Postanowieniem z dnia 16 listopada 2016 r. Sąd Rejonowy w Płocku V Wydział Gospodarczy ogłosił w sprawie V GU 139/16 upadłość dłużnika A. O. nieprowadzącego działalności gospodarczej. Postanowieniem z dnia 24 października 2017 r. Sąd Rejonowy w Płocku V Wydział Gospodarczy wydanym w sprawie V GUp 81/16 umorzył wszystkie zobowiązania A. O. powstałe przed ogłoszeniem upadłości bez ustalania planu spłaty wierzycieli (akta V GUp 81/16).

W dniu 12 czerwca 2018 r. R.Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. zawarł z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. umowę sprzedaży wierzytelności, na mocy której nabył m.in. wierzytelność przysługującą zbywcy w stosunku do A. O. z tytułu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (umowa sprzedaży wierzytelności k. 18 – 22 v, wyciąg z listy dłużników k. 23 v).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt sprawy V GUp 81/16 Sądu Rejonowego w Płocku, zebranych w sprawie dokumentów, a w szczególności umów wraz z aneksami (k. 26 - 36), noty obciążeniowej (k. 24 v), umowy sprzedaży wierzytelności wraz wyciągiem z listy dłużników (k. 18 – 22 v, 23 v).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu roszczenie powoda Raport Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. zasługuje na uwzględnienie.

Powód R. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. domaga się zasądzenia kwoty 881,37 zł, która stanowi wierzytelność przysługująca pierwotnie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w stosunku do pozwanego A. O..

Na kwotę dochodzoną pozwem składa się należność w kwocie 792,05 zł z tytułu kary umownej za niedotrzymanie warunków umowy w postaci braku zasilenia konta kwotą minimalną 50,00 oraz skapitalizowane odsetki ustawowe za opóźnienie obliczone od tej należności za okres od dnia jej wymagalności tj. 22 grudnia 2016 r. do dnia wytoczenia powództwa w łącznej wysokości 89,32 zł.

Sąd ustalił, że pozwanego A. O. łączył z pierwotnym wierzycielem (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. szereg umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych, przewidujących możliwość nałożenia na klienta, w przypadku rozwiązania umowy przez operatora z winy abonenta przed upływem okresu na jaki została zawarta, obowiązku zwrotu przyznanej ulgi, pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania wyliczonej według wzoru "wysokość roszczenia = równowartość przyznanej ulgi x liczba pozostałych dni do końca umowy/liczba dni, na którą zawarta została umowa (§ 5 ust. 2 umowy). Niewątpliwie wysokość nałożonej na pozwanego A. O. kary umownej jest wysoka, wskazać jednak należy, że wysokość podstawową kary umownej 850,00 zł ustalono w umowie z dnia 6 września 2016 r. Bezpośrednio po podpisaniu tej umowy pozwany A. O. naruszył jej warunku przez zaniechanie obowiązkowego doładowania, co spowodowało rozwiązanie umowy przez operatora z jego winy już w dniu 6 grudnia 2016 r.

Wskazać należy, że ustawa z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne zawiera wprost przepis przewidujący uprawnienie operatora do naliczenia kary umownej w wysokości przyznanej przy zawarciu umowy ulgi w sytuacji rozwiązania umowy przed umówionym terminem jej obowiązywania, bowiem zgodnie z art. 57 ust. 6 cyt. ustawy, w przypadku zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, związanego z ulgą przyznaną abonentowi, wysokość roszczenia z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta lub przez dostawcę usług z winy abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta, nie może przekroczyć wartości ulgi przyznanej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania.

Zgodnie z art. 481 § 1 i 2 kc, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. Stosownie zaś do art. 482 § 1 kc, od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

W związku z powyższym Sąd zasądził od pozwanego A. O. na rzecz powoda R. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. kwotę 881,37 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 3 sierpnia 2018 r. do dnia zapłaty.

Odnosząc się do zarzutu pozwanego A. O. w zakresie umorzenia jego zobowiązań powstałym przed ogłoszeniem upadłości tj. przed 16 listopada 2016 r., wskazać należy, że zarzut ten nie zasługuje na uwzględnienie. Nota obciążeniowa, z której powód wywodzi swoje roszczenie została wystawiona przez pierwotnego wierzyciela 6 grudnia 2016 r. Termin zapłaty kary umownej określono na dzień 21 grudnia 2016 r. Uznać zatem należy, że wierzytelność dochodzona w niniejszym procesie powstała po dniu 16 listopada 2016 r., a zatem nie uległa umorzeniu stosownie do treści postanowienia z dnia 24 października 2017 r. Sądu Rejonowego w Płocku V Wydział Gospodarczy wydanego w sprawie V GUp 81/16.

O zwrocie kosztów procesu przez pozwanego na rzecz powoda Sąd orzekł stosownie do art. 98 kpc. Na koszty procesu składają się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 30,00 zł oraz koszty zastępstwa procesowego z uwzględnieniem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 287,00 zł, których wysokość została ustalona stosownie do przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.